

Het wonder van de winterjasmijn

Mijn 'troostbloem' heet winterjasmijn. Begin december waren de eerste bloempjes er al en vandaag staat hij in volle bloei. Het bladgroen komt pas later zodat alle plaats door de gele bloempjes wordt ingenomen. Ze zijn stervormig. Ze hebben geen last van sneeuw of vorst. Dat wordt 'winterhard' genoemd, een woord dat iedereen begrijpt, al zou het 'gehard' moeten zijn, want hardheid is het laatste waaraan je denkt als je die waterval van gele bloempjes ziet. Ook de helleborus of kerstroos pakt nu uit met zijn witte of roze bloemen. Hij doet niet onder voor de winterjasmijn, maar groeit laag tegen de grond, waardoor je naar beneden moet kijken. Terwijl de winterjasmijn tegen de muur opklimt en aldus staat te schitteren van laag naar hoog. Ik kan hem zien vanuit de keuken en de woonkamer: altijd weer troostend in deze donkere tijd.

Dat doet ook de preek die ik deze zondag in de mis op radio 1 hoor. Het evangelie brengt het verhaal van Jezus' doop in de Jordaan en in zijn preek roept de pastoor daar een verrassend beeld van op. Hij beschrijft de rij wachtenden die zich door Johannes wilden laten dopen. 'Ze schoven aan zoals wij dat doen bij de bakker, de groentewinkel, de post,' zegt hij. Ik verwacht dat hij, om in de actualiteit te blijven, ook de kandidaten voor een vaccinatie zal vernoemen. Dat doet hij niet. Hij zegt wel dat ook Jezus in de rij staat om zich te laten dopen. Hij wacht gewoon zijn beurt af, zoals iedereen. De predikant voegt eraan toe dat Jezus dat ook vandaag doet: gewoon tussen ons staan, waar en met wie we ook zijn.

Ik denk dat ik daar dikwijls zal aan terugdenken: in de rij bij de bakker, of de apotheker... En me afvragen waar hij zich verborgen houdt. Of misschien ook: wie van de mensen voor of achter mij, Jezus zou kunnen zijn. De jonge man in gele anorak en donkere spijkerbroek? De vrouw met een kleuter aan haar hand? De man die iets in zijn aktetas zoekt? Of de oude vrouw met haar rollator? Spannend.

De radio-mis besluit met het oud Engels volkslied 'Green leeves' (Groene mouwen). Daarin bezingt een man zijn passie voor de vrouw die een mantel met groene mouwen draagt. Een liefdeslied dus, maar voor de mis werden andere, religieuze woorden op de muziek gezet. Niet over een aardse, wel over een hemelse liefde. Het wordt met veel gevoel gezongen en als steeds grijpt de melodie me aan. Buiten is de zon door de wolken gebroken. De bloemen van de winterjasmijn stralen zoals ik ze nooit eerder zag.

T.S.